

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 563/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátskou kanceláriou Mgr. Juraj Hedera s. r. o., P. Benického 786/6, Nitra, v mene ktorej koná advokát Mgr. Juraj Hedera, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/59/2023 z 29. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu sp. zn. 10Co/59/2023 z 29. júna 2023. Navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žiada tiež o priznanie finančného zadost'učinenia 25 000 eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalobcu v konaní o vypratanie nehnuteľnosti vedenom Okresným súdom Žilina (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 14C/7/2022. Podaním z 11. mája 2022 zúčastnená osoba (žalovaný) prvýkrát predložila okresnému súdu návrh na prerušenie konania. K návrhu na prerušenie konania sa na výzvu súdu vyjadril sťažovateľ podaním z 20. júna 2022. Okresný súd uznesením č. k. 14C/7/2022-140 z 23. júna 2022 prerušil konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 5Cdo/47/2022. Krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľa z 8. júla 2022 uznesením sp. zn. 10Co/131/2022 z 29. septembra 2022.

3. Zúčastnená osoba podala druhýkrát návrh na prerušenie konania 12. januára 2023. K návrhu na prerušenie konania sa opäť na výzvu súdu vyjadril sťažovateľ podaním z 5. februára 2023. Okresný súd uznesením č. k. 14C/7/2022-227 zo 7. februára 2023 prerušil konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na najvyššom súde. Sťažovateľ podal 25. februára 2023 proti tomuto uzneseniu odvolanie.

4. Dňa 27. marca 2023 sťažovateľ písomne informoval okresný súd o tom, že 17. marca 2023 mu bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo/47/2022-546 z 28. februára 2023, ktorým sa skončilo dovolacie konanie a vznikol dôvod na zrušenie uznesenia okresného súdu zo 7. februára 2023. Poukazuje na to, že napriek tomu okresný súd nevykonal autoremedúru podľa § 376 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ale predložil odvolanie krajskému súdu, ktorý následne rozhodol napadnutým uznesením z 29. júna 2023, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu o prerušení konania, avšak ústavne neudržateľným spôsobom.

5. Jadrom sťažostnej argumentácie je názor sťažovateľa, podľa ktorého sa krajský súd v napadnutom uznesení nevyrovnal s odvolacou argumentáciou sťažovateľa smerujúcou k zrušeniu uznesenia okresného súdu z dôvodu porušenia jeho práva na spravodlivý proces [§ 389 ods. 1 písm. b) CSP], ktorá by znemožnila okresnému súdu naďalej vychádzať žalovanému v ústrety v jeho snahe obštruovať požadované vypratanie nehnuteľnosti, ale napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil z dôvodu podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP (zanikli dôvody na vydanie napadnutého procesného rozhodnutia), čo okresnému súdu umožňuje naďalej predlžovať súdne konanie.

6. Krajský súd podľa sťažovateľa porušil aj svoju zákonnú povinnosť (§ 387 ods. 3 CSP) zaoberať sa v odôvodnení aj podstatnými tvrdeniami strán uvedenými v odvolaní a vyjadreniami prednesenými stranami v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Podľa názoru sťažovateľa konal krajský súd „protizákonne a protiústavne, čím sa dopustil denegatio iustitiae“ a napadnutým uznesením bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd uvádza, že, súc viazaný petitom ústavnej sťažnosti, podrobil ústavnému prieskumu výlučne napadnuté uznesenie krajského súdu a námietky sťažovateľa súvisiace s procesným postupom okresného súdu považoval len za súčasť jeho právnej argumentácie.

8. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nie je súdom prieskumným ani súdom nadriadeným. Súdna moc je v Slovenskej republike rozdelená medzi všeobecné súdy a ústavný súd. Pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti ústavný súd nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Sú to teda všeobecné súdy, ktorým ako „pánom zákonov“ prislúcha chrániť princípy spravodlivého procesu na zákonnej úrovni. Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, či nie sú arbitrárne alebo svojvoľné s priamym dopadom na niektoré zo základných práv a slobôd (napr. I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

9. Sťažovateľ namietané porušenie označených práv odôvodňuje predovšetkým nesprávnou aplikáciou relevantných ustanovení Civilného sporového poriadku, ako i nedostatočným odôvodnením a nepreskúmateľnosťou napadnutého uznesenia.

10. Ústavný súd rozumie argumentácii sťažovateľa, v zmysle ktorej by odôvodnenie zrušenia uznesenia okresného súdu pre sťažovateľom tvrdené porušenie jeho práva na spravodlivý proces zaväzovalo okresný súd k efektívnejšiemu postupu v konaní. Zároveň však nemôže krajskému súdu vytknúť s ústavnoprávnymi konzekvenciami skutočnosť, že dôvod na kasáciu napadnutého uznesenia okresného súdu vzhladol v skončení dovolacieho konania (ktoré bolo dôvodom na prerušenie konania o žalobe sťažovateľa). Tento záver krajského súdu – vzhlľadom na argumentáciu sťažovateľa – nebol optimálny, ale „výsledkom“ odvolacieho konania bolo zrušenie sťažovateľom napadnutého rozhodnutia okresného súdu a nie je úlohou ústavného súdu perfekcionisticky „prerábať“ konanie, a to aj keby mal k čiastkovým procesným úkonom výhrady. Porušenie zákona, resp. jeho nesprávny výklad nemajú automaticky za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Na to, aby bol konštatovaný zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, musí pochybenie súdu presahovať intenzitu nezákonnosti. Musí ísť o také závažné chyby, v dôsledku ktorých už nebude existovať garancia, že daný proces vyústi (resp. má potenciál vyústiť) do spravodlivého usporiadania vzťahov medzi jeho stranami (IV. ÚS 79/2020, III. ÚS 400/2020).

11. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie z ústavnoprávneho hľadiska nevykazuje také nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne zakladali dôvody na vyslovenie porušenia práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Namietané pochybenia krajského súdu nedosahujú ústavnoprávny rozmer. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu